

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 307.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e87603/facsimile.pdf> (tilgået 01. juni 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1848.

Beretning № 72.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Tredive Møde.

(Kortsl.)

Austosministeren: Den Paragraf, hvormod Diskussionen her drejer sig, indeholder hensætteligt 2 Behæmmerster, den ene, at de hertil Mæ-Bærneplygtige, som er ved 1826, blive påtagne de samme Bærneplygtige, som de hertil Bærneplygtige, og den anden, at de af dem hertil Hævernesplygtige Beslutning, hvilc Grænse for Bærneplygtigen grader sig fra Indbetalingen af et Kindelse, hvor Det til at erhole den relæte Kindelse tilbage, naar der blive udcrene til øcto. Tjeneste. Hvad det første ejnalt af denne Paragraf angaaer, herre jeg ikke rettere, end at der er en almindelig Genemnigethed over af et tilsvarende Paragraphens Hævernesplygt under de nuværende Forhold, og jeg skal derfor kun tillade mig at sørge, at for- haandet det af en æret Rigsrådsmedlem er blevet fundet overflødig, at denne Behæmmerstel er blevet fundet overflødig, at denne Behæmmerstel er blevet fundet overflødig, at denne Grund af Behæmmerstene i § 5 1 og 12, da man jeg også erifende, at de samme Regler vel indeholder i dette 2 Paragrafer, da det nemlig af dem vil følge, at de, som ere født i 1826 ved Bærneplygtigen, som foregaaer for 1849, behandles som 28-årige, og de derved i øg for sig ere overgaarde til den næste plygtige Beslutning; men der kan dog neppes antedes overflødig at male dette behæftet, altsæt da det kommer i Beretning med, hvilke Rettiligheder de efter den anden Udgivning Mæ-Bærneplygtige, der udfrives, kunne erobrede med Henfin til Tilbagebetalinger af den Udgift, som de maatte have hørt for at fås fri for Bærneplygtigen.

Det er altså egentlig kun det andet Punkt, at ful besevres; i Genforende er dette ere imidlertid de fleste af Bærneplygtigen, som jeg derom kunde have at fremstætte, allerede fremkomne. Grænsegælle for Bærneplygt er hertil ikke alene erobret ved Kindelse, men men er også erobretet ved andre Ræder, nærmest i Genhold til For- ordningen af 2de Jun 1786 §§ 28 og 29, deels ved at bønse en Bøndesamleje pas uoplyst Døb, og deels ved at opføre et øgt Hånd pas oplyst Døb. Den sidste Behæmmerstel er vel henvist ved Forordningen af 8de Mai 1829; men da det her angaaer dem, der ere født i 1826, maa den Rettighed, som Forordningen af 1786 gav dem, dog endnu anført at tillomme dem. Deraf det nu var Spørgsmålet om at sætte dem, der saaledes have hørt en Op- offrælse for at frelges for Bærneplygt, aldeles tilbage på den Stanpunkt, hvorpaa de Børne, der de gjorte denne Opoffrælse, vidte derved føgte, at man også måtte give dem, som havde bringet et Hånd mel 3 à 4 År. Unds Tilliggende, Erheling for de Opoffræ- ser, de derved have hørt, og ligesaa med Henfin til dem, som havde bringet Hånd pas uoplyst Døb; men det er klart, at det vilde være umuligt i mange tilfælde at udføre, hvilken Erheling dersor skulle givet dem. I mange tilfælde er vel Saadant fælt uden at Bedkommende fornemtvis harde Henfin til den Kindelse, der vilde tillomme dem med Henfin til Bærneplygt; efter er det vel stort med Henfin til de øvrige Børn, som kunde være forbundne med et faa- dant Børnsgænge. Raar man nu dog ikke kan saaledes aldeles resü- mere den Forhold, som er opstaaet dervø, at Røgen har gjort en pecuniær Opoffrælse for at friges for Bærneplygtigen, og det derso kunde være umuligt not at afsætte, hvem der skulle erhole den Erheling, som med Sammeledigis i fra Genforende kunde fortæller af Staten, mener jeg, at det dog kun kan være dem, hvilc Tjenesteforret, eller som endog alene udfører til den aktive Tjenesteforret; thi jeg Jones ikke, at der er tilstrekkelig Anledning til at holde mellem dem, som udstrædes og dem, som indfaldes; thi Enhver, som udstræ-

des, maa efter Regeringens Anbefalser være berettiget til at forde Tilbagebetalning. Med Henfin til de Øvrige, der ikke udstrædes, har denne Behæmmerstel, som nu gives, ingen Indholdelse; men Henfin til dem, der ere ugensførtig, som altsaa vilde blive frigjorte, hvad enten de have erlagt Kindelse eller ikke, har nærværende Forordning heller ingen Indholdelse. De have dog hertil været frigjorte for de Øvrige, som have udstrædet de Sammepligtige med Henfin til Indbetalingen i Kullerne, med Henfin til Hævernespligtige o. s. v., og det er ikke en ganske ubedømt eller interessante Øvrig, de derof er blevne frigjorte før, og den samme Grænsegælle vil også i Fremanden tillomme dem, naar de ikke udstrædes eller indfaldes. Det forekazzer mig saaledes, at Regeringen, hvilc Anbefalser også af Udvælgelser har tiltrækket, har trukket det Lette ved at tilhøre Tilbagebetalning af Kindelset, der er erlagt af dem, paa hvem den emanerende Lov faaer en særlig Indflydelse.

Ordfører: Jeg kan ikke hævde end vedblive, hvad jeg forhen har gjort om det Utlige i at indbrage dem, som ere født 1826, og som efter Spørgsmalet i Anledningen om Landstillskrivelsen fra 1de Januar 1849 blive at anfør som 28-årige, under Bærneplygtigen, holdt er en Undtagelse fra den almindelige Regel. Jeg har konrigt forhen bemerket, at denne Komittens Amdemand om § 8 kommer til at træde i Kraft, saaledes som foreslægt, vil Sagen dermed forstås og at så, efterfulg de, der ere født i 1826, ere som 28-årige ved Begravelsen af 1849 behandles ved den 1de Session, vil der i 1849 ikke være noget 28-årigt Mandslab. D Anledning af hvad den ærede Deputerede har anført i Anledning af den første Parafus i § 4, at den som overflødig kunde udnerves, vilde det maale i alt hvidt have henlagtsomhedsstyrkt, om man til en forandret Redaktion af den, saaledes, at det travælti frem, at Paragrafene kan indeholder en nærmere Behæmmerstel om dem, der ved Indbetaling af en Præmie var frigjorte for Bærneplygtigen, men at Hævernesplymen værige ikke var hvidt, end hvad som lær i §§ 1 og 12. Med Henfin til de Børnsmæringen, som det idste Mandbund har foranlediget, kan jeg ikke andet end ganske og aldeles henholde mig til, hvad jeg udligere har bemerket. Jeg anfør del forst, at Staten i det Næstfelt, den tilstængter den Kongehed, for hvilc Tilbælde den har modtaget sine Pengs, har give disse Pengs tilbage. Her er ikke Spørgsmålet om Stakebeträning, og derso kan jeg ikke erifende, at her er nogen Rigeth tilhørende med det Tilbælde, til Røgen har opbygget et Hånd i Genhold til Forordningen af 1786; der er højstel et ganske andet, det er et Forhold, hvori den Bøggiældende er trædt til gange andre Personer, og Staten kan desfor ved at foranlæg sine Løse ikke have nogen Bærneplygt til at give Erheling; men her er Spørgsmålet om at nogen ganske Andet end Erheling, her er Spørgsmålet om at lægge Røgen fra sig, som man ingen Hjemmet har til at beholde. Staten har modtaget Bestilling for Røgen, som nu følge vores kimer til Inet, og Staten maa da ikke begåde disse Pengs. Jeg mener også, at Stillingen er aldeles den samme med Henfin til dem, som udstrædes og dem, som ikke måtte udstrædes; thi den Børnsgænge for Udhæring, som de have erobret, den gaaer i egenet Tilbælde bort, og den var Balansen for de modtagne Pengs. Om de af andre Grunde måtte blive frie, enten fordi de ere ugensførtig eller fordi de sollte få fri, dette er Røgen, som de ikke sydte den indhædte Kindelse, men ganske andre Omstændigheder, der vilde faste dem Grænsegælle for Tjenesten, om de end ikke havde gjort nogen Indbetaling.

Prof. Larsen: Der er et Spørgsmål, som vel egentlig hører til Behandlingen af § 8, og som allerede den ærede Rigs-